

СЕКЦІЯ 2

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИЙ КОНТРОЛЬ ТА АУДИТ В УМОВАХ РИНКУ

УДК 657.631.8

Андрощук І.І.,

к.е.н., доцент кафедри аудиту та оподаткування,
Центральноукраїнський національний технічний університет

СТРУКТУРА СТРАТЕГІЇ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ З НАДАННЯ ВПЕВНЕНOSTI, ІНШИХ НІЖ АУДИТ ЧИ ОГЛЯД ІСТОРИЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Завдання з надання впевненості, інші ніж аудит чи огляд історичної фінансової інформації, є важливою складовою послуг, які регламентовані Міжнародними стандартами контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг [1; 2] (далі – Міжнародні стандарти). На фоні скорочення загального ринку аудиторських послуг відбувається суттєве зменшення саме інших завдань з надання впевненості. Питанням організації і методики виконання таких завдань з урахуванням вимог Міжнародних стандартів приділяється недостатня увага, а відсутність методичних рекомендацій змушує суб'єктів аудиторських діяльності з обережністю підходити до прийняття таких завдань.

Так, в Міжнародних стандартах завдань з надання впевненості міститься лише приклад основних питань, які повинні бути відображені в загальній стратегії та плані аудиту, отже, відкритими залишаються питання стосовно форми їх подання та змісту.

Розробка документів з планування та їх виконання є відповідальністю аудитора. Розробка стандартних форм загальної стратегії виконання різних видів завдань з надання впевненості в залежності від предмету перевірки, які будуть відповідним чином дороблятися для відповідності умовам конкретного завдання, дозволить підвищити якість роботи аудитора та якість самого процесу виконання завдань з надання впевненості.

Використовуючи розробки вітчизняних науковців та вимоги Міжнародних стандартів завдань з надання впевненості, можна запропонувати наступну структуру для загальної стратегії:

Розділ І. Характеристика завдання. Заповнюватися цей розділ повинен на

початку основної стадії виконання завдання і включати інформацію про загальні питання організації процесу аудиту: умови та характеристики завдання; характеристики предмету перевірки та ідентифіковані критерії; цілі подання інформації, яка виступає в якості предмета завдання, цілі надання висновку з надання впевненості, строки перевірки; ідентифікацію потенційних користувачів; встановлення та оцінку відповідності кількісних рівнів суттєвості (якщо доречно) та розгляду якісних чинників суттєвості; розгляд компонентів ризику завдання з надання впевненості; процес виконання завдання та можливі джерела доказів; розгляд важливих чинників, що з точки зору професійного судження аудитора визначають головні напрями зусиль групи з завдання; персонал та вимоги щодо необхідного досвіду, зокрема характер та ступінь участі експертів; процес управління та нагляду за виконанням завдання.

Розділ II. Стратегія отримання розуміння аудитором суб'єкта господарювання та його середовища, включаючи ризики того, що інформація про предмет перевірки може бути суттєво викривленою. Цей розділ стратегії повинен містити інформацію про процедури отримання розуміння предмету перевірки та інших обставин завдання, що залежно від предмета перевірки може включати розуміння внутрішнього контролю. Заповнюватися цей розділ повинен також на початку основної стадії виконання завдання.

Розділ III. Стратегія оцінки ризиків можливості суттєвого викривлення інформації про предмет перевірки. Заповнюватися цей розділ повинен після отримання розуміння аудитором суб'єкта господарювання.

Розділ IV. Стратегія виконання загальних дій у відповідь на оцінені ризики. Розділ повинен містити основні рішення стосовно обсягу та часу виконання загальних дій для вирішення проблеми оцінених ризиків суттєвого викривлення з метою отримання в подальшому більш переконливих доказів, а також визначати прийнятний підхід до розробки та виконання подальших процедур в залежності від їх мети (підхід по суті, комбінований підхід).

Розділ V. Стратегія виконання подальших процедур. Розділ повинен містити основні рішення стосовно характеру аудиторських процедур відповідно до їх типу (перевірка, спостереження, підтвердження, перерахунок, повторне виконання, аналітичні процедури та запити), визначати час аудиторських процедур та обсяг аудиторських процедур.

Розділ VI. Стратегія оцінки відповідності та достатності доказів. Розділ повинен містити рішення стосовно характеру та часу процедур визначення прийнятності оцінки ризиків суттєвого викривлення, оцінки інформації, яка значно відрізняється від інформації, на якій ґрунтувалася оцінка ризиків, стосовно характеру та часу додаткових процедур, якщо було прийнято рішення, що аудитор не отримав достатніх та прийнятних доказів.

Розділ VII. Стратегія формування думки та вибору виду звіту. Даний розділ повинен містити опис процедур узагальнення результатів виконання завдання, їх оцінки на предмет співвідношення із встановленим рівнем суттєвості, формування звіту із надання впевненості, підготовки пропозицій і ознайомлення з ними відповідальної сторони та визначених користувачів.

Отже, розробка загальної стратегії є послідовним процесом, який складається з певних етапів, рішення на кожному з яких може бути прийнято залежно від фактичних результатів, отриманих на попередніх етапах.

Подальші дослідження повинні здійснюватися окремо для кожного обраного об'єкту з урахуванням інтересів існуючих та потенційних користувачів звіту з надання впевненості, а також існування дійсно реальної потреби у виконанні саме завдання з надання впевненості.

Література

1. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг, частина 1, видання 2015 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.apu.com.ua/attachments/article/290/Audit_2015_1_all.pdf.

2. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг, частина 2, видання 2015 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.apu.com.ua/attachments/article/290/Audit_2015_2_all.pdf.

УДК 657.633

Воронко Р. М.,

д. е. н., доцент, професор кафедри аудиту, аналізу та оподаткування,

Воронко О. С.,

к. е. н., доцент кафедри аудиту, аналізу та оподаткування,

Львівський торговельно-економічний університет

ОСНОВНІ ІНСТРУМЕНТИ КОНТРОЛЮ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Внутрішній контроль, будучи однією з функцій управління, встановлює відповідність фактичних показників визначеним параметрам господарської діяльності. Виявлені при цьому відхилення аналізують з точки зору причин їх виникнення, ступеня впливу на результати діяльності, що формує потрібну інформаційну базу для прийняття управлінських рішень.

Загалом, природа та зміст управлінського рішення достатньо глибоко досліджені в науковій літературі [1, 2, 3], на противагу контрольним механізмам забезпечення їх надійності. Такі механізми доцільно вибудовувати з